

Delo, 17. septembra Neizkoriščenih možnosti za pridobivanje energije iz obnovljivih virov je še veliko

V omenjenem članku se intervjuvanec Hinko Šolinc, vodja sektorja za obnovljive vire energije pri okoljskem ministrstvu, na kratko dotakne tudi problematike umeščanja vetrnih elektrarn v prostor. Tri njegove navedbe zahtevajo nekaj pojasnila.

1. »Začetek gradnje vetrnih elektrarn upočasnjujejo dolgi postopki za pridobivanje dovoljenj.« Postopki za pridobivanje dovoljenj resda ne spadajo med najbolj enostavne, pa vendar niso nič bolj zapleteni od katerega koli večjega energetskega ali infrastrukturnega objekta. Primer vetrne elektrarne Volovja reber, ki je zadnja leta edini odmevni projekt umeščanja vetrnih elektrarn v prostor, pa se zares vleče že mnogo let. Vendar tukaj ni problem v zapletenosti samih postopkov, pač pa v izraziti okoljski neprimernosti lokacije. Gre namreč za vrhunsko naravovarstveno območje, ki je varovano – neposredno ali preko živalskih vrst, ki tam živijo – s številnimi nacionalnimi in mednarodnimi predpisi. Da se je z izdajanjem dovoljenj prišlo tako daleč (na osnovi nepravnomočnega okoljevarstvenega soglasja je bilo izdano gradbeno dovoljenje), je bilo treba prekršiti veliko predpisov. Kadar pa se predpisi kršijo, se stvari pač zapletajo. Vendar zaradi tega ne smemo kriviti postopkov.

2. »Ni pripravljenosti za sprejemanje kompromisov.« Koalicija za Volovjo reber vztrajno ponavlja, da ne nasprotuje vetrnim elektrarnam, pač pa se bori za ohranitev naravovarstveno in krajinsko izjemne Volovje rebri. Na tem mestu bom ponovil pobudo, ki smo jo

okoljskemu ministrstvu in investitorju Elektro Primorski dali že večkrat: pripravljeni smo pomagati najti alternativne lokacije za vetrne elektrarne, ki bodo z vidika varstva narave in krajine manj problematične. Verjamemo, da jih je takšnih kar nekaj. Tudi na Primorskem. Morda pobuda tokrat ne bo preslišana, žal pa nas slabe izkušnje učijo, da pripravljenosti za sprejemanje kompromisov na strani države ni (tako investitor kot tudi okoljsko ministrstvo, ki izdaja ključna dovoljenja in soglasja, sta pod kontrolo države)! Ne glede na vse argumente iz nam neznanih razlogov vztrajajo na prav tej lokaciji.

3. »Nekaj bi jih (vetrnih elektrarn) morali postaviti in opazovati, kakšen je njihov vpliv na okolje, ker zdaj teh podatkov nimamo.« Da podatkov nimamo, seveda ne drži. Znanstvene revije po svetu so polne podatkov in študij o problemih, ki jih predvsem pticam in netopirjem povzročajo vetrne elektrarne. Znanje se kopiči iz meseca v mesec. Več uglednih mednarodnih organizacij je že izdalo priporočila, kako umeščati vetrne elektrarne v prostor, da ne bo nepotrebne in čezmerne škode za naravo. Naj izpostavim le dve: sekretariat Bernske konvencije pri Svetu Evrope in svetovna zveza za varstvo ptic BirdLife. Vseh napak nam v Sloveniji pač ni treba ponoviti. Nesporno je, da večina vetrnih turbin ne predstavlja večjega problema za ptice. Tiste, ki so postavljene v posebej občutljiva območja, pa imajo uničujoč vpliv. Prepričani smo, da bi morebitna postavitev VE Volovja reber bila ena od takšnih: najbližje vetrne turbine so načrtovane vsega

dobrih 200 m od gnezda planinskega orla. Ni nam znan podatek, da bi kjerkoli na svetu vetrno elektrarno postavili tako blizu orlovega gnezda. ☹

TOMAŽ JANČAR,
koordinator Koalicije za Volovjo reber